

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Hnutí DUHA - Friends of the [REDACTED] Republic**
sídlem [REDACTED]
zastoupený advokátem [REDACTED]
sídlem [REDACTED]

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem [REDACTED]
zastoupený advokátem [REDACTED]
sídlem [REDACTED]

osoba zúčastněná na řízení:

[REDACTED] – Komořany, a.s.
sídlem [REDACTED]
zastoupená advokátem [REDACTED]
sídlem [REDACTED]

o žalobě proti rozhodnutí Ministra průmyslu a obchodu ze dne 5.12.2013, č.j. 38535/2013, PID MIPOX01R5UN8,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

II. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (dále též „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán 1. stupně, pokud rozlišení nemá význam pro samotný text odůvodnění) ze dne 5.12.2013, č.j.: 38535/2013, PID MIPOX01R5UN8 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu jako stavebního úřadu (dále též „správní orgán 1. stupně“ nebo „ministerstvo“) ze dne 26.8.2013, č.j.: 9550/2013/239-SÚ (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „stavební povolení“), kterým byla osobě zúčastněné na řízení (dále též „stavebník“) povolena stavba označená jako „Zařízení pro energetické využití komunálních odpadů, [REDAKCE]“ (dále též „stavba“, případně „spalovna [REDAKCE]“). Vedle zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá i zrušení rozhodnutí prvostupňového.
- 2 V podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný do posuzování v rámci stavebního řízení nezahrnul pozemek č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice, přestože je na něm povolována mezideponie zeminy, kvůli stavbě na něm mají být káceny dřeviny a má přes něj vést oplocení areálu. Jde tedy o součást staveniště sloužícího jedině povolované stavbě a vydané stavební povolení se k němu má vztahovat, zejména má být posouzen vliv stavby na uvedený pozemek a mají být určeny podmínky pro použití předmětného pozemku jako zařízení staveniště, jak je uvedeno v ust. § 115 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).
- 3 Žalovaný povolil stavbu počítající s využitím uvedeného pozemku č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice přesto, že územní rozhodnutí ze dne 21.12.2011, č.j. MnM/162541/2011/OSÚ/JŠ na tento pozemek zařízení staveniště neumístilo. Dokumentace, která počítá s využitím předmětného pozemku jako zařízení staveniště, je proto zpracována v rozporu se zákonem, zejména s ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, kde je uvedeno, že projektová dokumentace má být zpracována v souladu s územním rozhodnutím.
- 4 Žalovaný porušil podmínku č. 9 stanoviska EIA ze dne 30.5.2011, č.j. 41429/ENV/11, neboť na uvedeném pozemku č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice nedošlo k zajištění ochrany dřevin v maximální možné míře. Žalovaný ve vztahu k dřevinám na předmětném pozemku č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice rozhodl bez zjištění stavu věci v míře potřebné pro vydání rozhodnutí, neboť uvedl, že na pozemku se nacházejí pouze nekvalitní náletové dřeviny, není však jasné, jak k tomuto závěru dospěl, když dendrologický průzkum se dřevinami na tomto pozemku nezabýval.
- 5 V důsledku všech uvedených pochybení nebylo zváženo, že mezideponie mohla být umístěna i na bezstromých, případně dendrologicky nevýznamných pozemcích, a došlo k zbytečnému kácení dřevin na předmětném pozemku a tedy k porušení podmínky stanoviska EIA.
- 6 Žalovaný odchýlení se od podmínky stanoviska EIA řádně neodůvodnil, čímž porušil ust. § 10 odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně

některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“).

- 7 Další žalobní námitka se týká rozporu s podmínkou stanoviska EIA k provedení přesunů hnízd mravenců rodu [REDACTED] ve vztahu k již provedenému archeologickému průzkumu. Žalovaný dle žalobce nezjistil v jaké části byl již proveden archeologický průzkum a zda a v jaké míře zasáhl hnízda mravenců, rozhodoval tedy bez dostatečného zjištění stavu věci.
- 8 Žalovaný podle žalobce pochybil i tím, že vydal stavební povolení, aniž měl k dispozici výjimku danou orgánem ochrany přírody pro zásah do přirozeného vývoje mravenců (přesun hnízd), nejspíš proto, že taková výjimka vůbec nebyla vydána. Žalovaný tak neví, zda je možné přesun provést a případně za jakých podmínek, rozhodoval tedy bez zjištění stavu věci a v rozporu se zásadou spolupráce dle ust. § 4 odst. 2 stavebního zákona.
- 9 Žalobce dále namítl, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno bez toho, že by se účastníkům oznámilo pokračování v řízení po jeho přerušení. Žalovaný tak porušil právo žalobce na seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí a možnost vyjádřit se k nim a navrhnout doplnění.
- 10 Podle další žalobní námitky žalovaný včas nezveřejnil dálkově elektronicky úplnou textovou část dokumentace EIA, což žalobci znemožnilo prostudovat všechny potřebné podklady a podat připomínky. Žalobce zdůraznil, že nezveřejnění úplné textové části dokumentace EIA považuje za procesní chybu i veřejný ochránce práv, a citoval z jeho stanoviska ze dne 10.12.2010 k sp.zn. 1014/2010/VOP/DK. Doplnil, že úplná dokumentace byla zveřejněna až dne 28.3.2011, lhůta pro podání písemných připomínek k dokumentaci přitom skončila dne 24.12.2010. Bylo tak porušeno právo žalobce na vyjádření dle ust. § 8 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ve spojení se souvisejícími právními předpisy.
- 11 Žalobce dále namítl, že jeho vyjádření v procesu EIA nebylo vypořádáno v posudku EIA ani ve stanovisku EIA dostatečně, věcně správně a v souladu s právními předpisy, přičemž rozhodnutí žalovaného na stanovisko EIA navazuje a vychází z něj, je tedy v rozporu se zákonem. Žalobce se proto domáhá též zrušení stanoviska EIA, jak mu umožňuje ust. § 23 odst. 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.
- 12 Žalobce k stanovisku EIA namítl, že v procesu EIA měl být řešen zcela konkrétní způsob nakládání s toxickým popílkem a škvárou, které jsou produktem provozování každé spalovny. V dokumentaci EIA se k tomu uvádí, že škvára bude využívána, to však není možné, neboť k využívání by musela získat certifikaci vhodného materiálu a ten se podle tzv. Technického návodu uděluje jen pro odpady po spalování tuhých paliv, nikoli pro odpady ze spaloven odpadů. Jedinou další možností kromě využívání je odstraňování škváry, v dokumentaci EIA však chybí informace o tom, jakým způsobem bude s potenciálně nebezpečnou škvárou nakládáno, tj. kam bude odvážena, jaký bude vliv přepravy na životní prostředí a jak bude životní prostředí proti negativnímu vlivu přepravy chráněno, přičemž v následujících správních řízeních by měl být zvolený způsob nakládání také zajištěn. Chybí i informace o tom, jakým způsobem bude nakládáno

s popílkem. V procesu EIA tak nedošlo k řádnému a pečlivému vyhodnocení vlivů záměru během jeho provozování, jak předpokládá ust. § 5 odst. 3 a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

- 13 Spalovna [REDAKCE] má fungovat jako krajské zařízení pro svoz a spalování 150 000 tun směsného komunálního odpadu ročně z okruhu sedmdesáti kilometrů. Proto by stanovisko EIA mělo k maximálnímu omezení vlivu dopravy odpadů do spalovny obsahovat požadavek na přivedení železniční vlečky k areálu, aby byly odpady dopravovány z větších vzdáleností železnicí. Posudek EIA se však spokojil s tvrzením žadatele o stanovisko, že byly zvažovány dvě varianty připojení, jedna z nich je problémová technicky, druhá majetkoprávně. Žalobce toto tvrzení pokládá za irelevantní, má za to, že především potenciální problém s majetkovými spory není nepřekonatelný, stanovisko EIA k tomu jako k závěru pro nevhodnost vybudování železniční vlečky nemělo přihlídnout, případně, pokud by bylo shledáno, že železniční vlečku skutečně není možné vybudovat, mělo shledat jako nevhodnou stavbu spalovny právě na daném území. Stanovisko tak bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle nějž má být řádně zjištěn stav věci.
- 14 Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout.
- 15 Uvedl, že nebylo chybou nezahrnout do stavebního řízení pozemek č. par. 135/11 v k.ú. Třebušice, neboť na něm nebudou budovány žádné stavební objekty, které vyžadují povolení stavebního úřadu. Na pozemku má být pouze mezideponie zeminy, pozemek tedy nenaplnuje definici ani stavby, ani staveniště dle stavebního zákona. Oplocení areálu bude vedeno mimo pozemek, což je zřejmé z projektové dokumentace. Žalovaný při vydání stavebního povolení vycházel z územního rozhodnutí, přičemž žalobce v územním řízení námitku ohledně pozemku č. parc. 135/11 nevznesl.
- 16 Žalovaný neporušil podmínku č. 9 stanoviska EIA ze dne 30.5.2011 ve vztahu k předmětnému pozemku č. parc. 135/11, neboť pro celé území, včetně předmětného pozemku, byl zpracován přírodovědný průzkum. Z něj vyplývá, že pozemek č. parc. 135/11 byl klasifikován v zóně č. III jako prosvětlený porost, odrůstající náletové dřeviny, podrost druhově chudší. Výsledky přírodovědného průzkumu byly zaneseny do katastrální situace území. Z té vyplývá, že na pozemku se nacházejí náletové dřeviny bez sadovnické hodnoty. V projektové dokumentaci, ve stavebním povolení i v napadeném rozhodnutí pak bylo řádně odůvodněno zohlednění podmínky č. 9 stanoviska EIA, bylo uvedeno, že dřeviny v těsné blízkosti stavby budou odstraněny a po dokončení stavby v odpovídajícím rozsahu nahrazeny. Kácení dřevin bylo předmětem samostatného povolení podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“).
- 17 K podmínce stanoviska EIA k provedení přesunů hnízd mravenců rodu [REDAKCE] ve vztahu k archeologickému průzkumu žalovaný uvedl, že se jedná o podmínku č. 23, kterou žalovaný pro stavební řízení řádně zhodnotil. Archeologický průzkum však nemá přímou souvislost se stavebními pracemi a jeho rozsah (způsob provedení) není pro stavební řízení rozhodný. Opatření týkající se přesunu hnízd mravenců se dokýká jakýchkoli prací, tedy i provedení archeologického průzkumu, nicméně kontrola

dodržování podmínek při realizaci jiné než stavební činnosti není v pravomoci žalovaného. Pro vydání stavebního povolení je podstatné, že pokud by povolovaná stavba mohla hnízda mravenců ohrozit, je jejich přesun povolen a bude prováděn způsobem určeným příslušným orgánem, což stavebník v daném případě doložil. Žalovaný upozornil, že k přesunu hnízd mravenců má podle podmínek stanovených v povolení výjimky dojít vždy až před zahájením prací v blízkosti mravenců, tento postup je logický a brání případnému zbytečnému přesunu hnízd.

- 18 Podle žalovaného nebylo porušeno právo žalobce na seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí a možnost vyjádřit se k nim a navrhnout doplnění, i když žalovaný připustil, že stavební povolení bylo skutečně vydáno, aniž bylo oznámeno pokračování v řízení po jeho přerušení. Ve stavebním řízení však platí koncentrační zásada, každý z účastníků řízení mohl naposledy uplatnit své námitky při ústním jednání. O lhůtě k uplatnění námitek a o možnosti nahlížet do spisu byl žalobce vyrozuměn. K přerušení řízení navíc nedošlo za účelem opatření dalších podkladů, ale proto, že žalobce podal odvolání do rozhodnutí o povolení kácení dřevin. Toto rozhodnutí zůstalo nezměněno, jiné podklady doplněny nebyly. I kdyby žalobci bylo oznámeno pokračování v řízení, nebylo by mu umožněno dále se k věci vyjadřovat, neboť lhůta pro uplatnění námitek již uplynula a nenastala žádná skutečnost, která by koncentraci prolomila.
- 19 Ani nezveřejnění úplné textové části dokumentace EIA dálkově elektronicky (na internetu) žalovaný nepovažuje za porušení práv žalobce. Postačí, byla-li na internetu dostupná dokumentace v zákonem požadovaném rozsahu, a měl-li žalobce možnost seznámit se s úplnou dokumentací při nahlížení do spisu. Nadto byla kompletní dokumentace včetně příloh zveřejněna na internetu ještě před ústním jednáním, kde mohl žalobce uplatnit své připomínky. Žalobce navíc mohl případné námitky, které by vyvstaly po podrobném seznámení se s dokumentací po uplynutí lhůty k písemnému vyjádření, přesto správnímu orgánu zaslat. Ač by jejich zohlednění nebylo garantováno, správní orgán k nim i tak může přihlédnout. Teprve pokud by to správní orgán neučinil, mohlo by to za určitých podmínek být považováno za porušení práva na vyjádření k věci. Taková situace však nenastala.
- 20 K žalobcově návrhu na zrušení stanoviska EIA žalovaný uvedl, že námitky žalobce uplatněné proti stanovisku EIA nepředstavují otázku stavebně technického řešení stavby, případně podmínek jejího provozování upravených ve stavebním povolení, a proto nepodléhají přezkumu stavebního povolení správními soudy. Námitky byly řádně vypořádány v posudku i při ústním jednání, práva žalobce nebyla porušena, stanovisko EIA není v rozporu se zákonem.
- 21 Konkrétněji k těmto námitkám uvedl, že otázkou výstupu ze spalovny (možností využití popílku a strusky) se podrobně zabývá integrované povolení. Způsob nakládání s výstupy je závislý na jejich složení, přesný způsob využití je tedy možné určit až po provedení analýzy při zkušebním provozu. S ohledem na to je ve stanovisku EIA určeno, že v době zkušebního provozu budou struska i popílek skladovány odděleně a bude se s nimi nakládat jako s nebezpečným odpadem. Námitky týkající se řešení dopravy odpadů do spalovny obsahově spadají do řízení o umístění stavby a v jeho rámci byly posuzovány.

- 22 Osoba zúčastněná na řízení se k podané žalobě písemně nevyjádřila.
- 23 Při jednání zástupce žalobkyně a zástupce žalovaného setrvali na svých stanoviscích, která shrnuli. Zástupce osoby zúčastněné na řízení se připojil k vyjádření žalovaného, jehož argumentaci pokládá za přílehlavou. Městský soud při jednání provedl důkaz obsahem spisu ministerstva životního prostředí vedeného k posuzování vlivů záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí – záměr „Energetické využití komunálních odpadů [redacted], Komořany“, zejména Odbornými připomínkami žalobce k dokumentaci EIA z prosince roku 2010, Posudkem na dokumentaci z února 2011 vypracovaným [redacted], Odbornými připomínkami žalobce k posudku ze dne 25.3.2011 a Zápisem ze dne 8.4.2011 o veřejném zasedání konaném dne 31.3.2011.
- 24 Městský soud na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 25 Nejprve se soud zabýval námitkami, které se týkaly neposuzování pozemku č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice ve stavebním řízení přesto, že je na něm plánována mezideponie zeminy a má přes něj vést oplocení, přičemž tím, že žalovaný předmětný pozemek neposuzoval, nezajistil kácení dřevin na něm jen v nezbytném rozsahu a porušil podmínku č. 9 Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (tzv. EIA) ze dne 30.5.2011 vydaného ministerstvem životního prostředí (dále též „stanovisko EIA“).
- 26 Pro posouzení těchto námitek vyplývají ze spisového materiálu předloženého žalovaným a z dokazování provedeného při jednání před soudem následující podstatné skutečnosti.
- 27 Z rozhodnutí o umístění stavby ze dne 21.12.2011 č.j. MmM/162541/2011/OSÚ/JŠ, ze stavebního povolení a z Dokumentace k žádosti o stavební povolení (například Příloha souhrnné části řešení – situace, č. výkresu DSP-B-P3 03) vyplývá, že pozemek č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice nebyl předmětem rozhodování o umístění stavby ani o stavebním povolení, a že na něm není projektováno umístění žádné budovy, oplocení ani jiného stavebního objektu. Oplocení je dle výkresu č. DSP-F2-SO103 2a zakresleno na pozemku č. parc. 135/13 podél hranice pozemku č. parc. 135/11.
- 28 V Dokumentaci k žádosti o stavební povolení, část E – zásady organizace výstavby, výkres č. DSP-E-ZOV 02 je plocha pozemku č. parc. 135/11 označena jako plocha (mezi)deponie zeminy (PDZ).
- 29 Z Přírodovědného průzkumu vypracovaného [redacted] v říjnu 2010 vyplývá, že lokalita navrhované stavby byla dle charakteru rozdělena na šest dílčích částí a pozemek č. parc. 135/11 spadá do části III. popsané jako prosvětlený porost, odrůstající náletové dřeviny (převážně trnovník akát, dále vrba, bříza, topol osika), podrost

druhově chudší (převažuje třtina křovištní). Pokryvnost stromového a keřového patra je 40 %.

- 30 Z rozhodnutí ze dne 11.4.2013 č.j. MnM/048670/2013/OŽPaMU/PF vyplývá, že Odbor životního prostředí a mimořádných událostí Magistrátu města [REDACTED] povolil kácení dřevin rostoucích mimo jiné na pozemku č. parc. 135/11 v k.ú. Třebušice s podmínkou provedení náhradní výsadby. Povolení kácení dřevin je odůvodněno tím, že dřeviny rostou v místě realizace stavby, jejich odstranění je proto nutné. Povolení bylo uděleno pro 51 dřevin na osmi pozemcích (včetně pozemku č. parc. 135/11) a nelze z něj dovodit, kolik a jakých dřevin rostlo právě na pozemku č. parc. 135/11. Podle výkresu č. DSP-F2-SO002 2a – Kácení porostů - stiuace se jednalo o dvě dřeviny; na výkresu jsou vyznačeny jako náletové dřeviny bez sadovnické hodnoty, nehodnocené dendrologickým průzkumem.
- 31 V bodu 9 Podmínek pro fázi přípravy stavby Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (tzv. EIA) ze dne 30.5.2011 vydaného ministerstvem životního prostředí je podmínka v projektové dokumentaci pro stavební řízení, při návrhu konečného dispozičního řešení, respektovat v maximální možné míře zachování stávajících vzrostlých dřevin a keřových porostů. Zachované jedince zakomponovat do projektu sadových úprav areálu. Za odstraněné jedince navrhnout náhradní výsadbu za použití původních druhů.
- 32 Tato podmínka byla přejata do stavebního povolení a je uvedena v bodu 18. II. d) (str. 10) a je vztažena též na dřeviny v blízkosti stavby. Odůvodněna je na str. 21 stavebního povolení.
- 33 Podstatou žalobcových námitek ohledně pozemku č. parc. 135/11 je podle žalobce zbytečné kácení dřevin kvůli lokaci mezideponie zeminy, jemuž se při řádném postupu stavebního úřadu dalo zabránit, neboť při zahrnutí předmětného pozemku do stavebního povolení by se na něj vztahovala podmínka uvedená v bodu 9 stanoviska EIA. Podle názoru soudu však umístění mezideponie zeminy do posuzování v rámci stavebního řízení obsahově nespadá.
- 34 Podle ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.
- 35 Pojem stavba je vymezen v ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona jako „*veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání*“, pojem údržba stavby je vymezen v ust. § 3 odst. 4 stavebního zákona jako „*práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost*“.

- 36 Podle ust. § 3 odst. 3 stavebního zákona se stavenišťem rozumí místo, na kterém se provádí stavba nebo udržovací práce nebo na kterém se stavba odstraňuje; zahrnuje stavební pozemek, popřípadě zastavěný stavební pozemek nebo jeho část anebo část stavby, popřípadě, v rozsahu vymezeném stavebním úřadem, též jiný pozemek nebo jeho část anebo část jiné stavby.
- 37 Z dikce citovaného ustanovení (a contratio) vyplývá, že místo určené k mezideponii zeminy pod legální definici pojmu staveniště nespadá, neboť mezideponie je dočasným uložením zeminy, a tedy není ani stavbou, ani udržovací prací, ani odstraněním stavby. Žalovaný tedy nepochybil, nezahrnul-li pozemek, na kterém bude mezideponie zeminy umístěna, do posuzování v rámci stavebního řízení dle ust. § 115 stavebního zákona.
- 38 Námitka žalobce, že na předmětném pozemku č. parc. 135/11 je projektováno oplocení, tudíž stavba, je lichá; byla vyvrácena dokumentací založenou ve správním spisu. Z ní jednoznačně plyne, že oplocení je zakresleno na pozemku sousedním, byť v bezprostřední blízkosti pozemku námitkou dotčeného. Pro úplnost soud dodává, že tento sousední pozemek č. parc. 135/13 předmětem stavebního povolení je.
- 39 K námitce porušení podmínky č. 9 stanoviska EIA ze dne 30.5.2011, dle níž má být v projektové dokumentaci pro stavební řízení respektováno v maximální možné míře zachování stávajících vzrostlých dřevin a keřových porostů, soud opakuje, že pozemek č. parc. 135/11 není předmětem stavebního řízení, žalovaný tedy nepochybil, pokud neuložil stavebníkovi respektování uvedené podmínky výslovně ve vztahu k dřevinám na tomto pozemku. Podmínka č. 9 stanoviska EIA ze dne 30.5.2011 je nicméně koncipována obecně, a podle názoru soudu zavazuje stavebníka k jejímu respektování při jakémkoli kácení dřevin a křovin v souvislosti se stavbou (i v blízkosti stavby), nejen při kácení dřevin rostoucích přímo na staveništi. Tím je zajištěno, aby též na předmětném pozemku č. parc. 135/11 byly káceny dřeviny jen v nezbytně nutném rozsahu.
- 40 Městský soud doplňuje, že kácení dřevin s obvodem kmene větším než 80 cm ve výšce 130 cm nad zemí bylo na předmětném pozemku č. parc. 135/11 povoleno rozhodnutím Odboru životního prostředí a mimořádných událostí Magistrátu města [REDACTED] ze dne 11.4.2013, podle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.
- 41 Dále se soud zabýval námitkami žalobce, že správní orgány rozhodly o stavebním povolení, aniž by měly k dispozici výjimku orgánu ochrany přírody pro přesun hnízd mravenců rodu [REDACTED], jejichž ochrana je zakotvena v podmínce stanoviska EIA, a že dostatečně nezjistily, zda byl již proveden archeologický průzkum a pokud ano, v jaké míře zasáhl hnízda mravenců rodu [REDACTED].
- 42 Pro posouzení těchto námitek vyplývají ze spisového materiálu předloženého žalovaným a z dokazování provedeného při jednání před soudem následující podstatné skutečnosti.
- 43 V bodu 23 Podmínek pro fázi výstavby Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (tzv. EIA) ze dne 30.5.2011 vydaného ministerstvem životního prostředí

je stanovena podmínka zajistit před zahájením zemních prací záchranné přesuny hnízd mravenců rodu [REDACTED].

- 44 Stavební povolení tuto podmínku převzalo v bodu 18. II. b) (str. 10), odůvodněna je na str. 23 stavebního povolení.
- 45 Dne 20.11.2012 vydal Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, rozhodnutí č.j. 2919/ZPZ/2012-ZD-536, v němž stavebníkovi podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny povolil výjimku ze zákazů ze základních ochranných podmínek k zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů, mimo jiné pro druh mravenec rodu [REDACTED], v souvislosti s realizací záměru Zařízení pro energetické využití odpadů [REDACTED] Komořany. Výjimka byla povolena ze zákazu rušení, zraňování, usmrcování, a ničení či poškozování nebo přemísťování jejich vývojových stadií a jimi užívaných sídel s tím, že před zahájením jakýchkoli prací v blízkosti hnízd mravenců rodu [REDACTED] bude vypracován a předložen k odsouhlasení plán transferu těchto mravenišť, ve kterém bude upřesněno, o které druhy mravence se jedná, bude uvedena přesná lokalizace jejich hnízd, upřesněn způsob provedení transferu a stanovena jeho cílová lokalita. Následně bude stavebník povinen postupovat v souladu s odsouhlaseným plánem transferu a zemní práce zahájit až po provedení transferu.
- 46 Dne 23.1.2013 vydal Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, souhlas s přemístěním nalezených chráněných mravenišť podle plánu transferu ze dne 23.1.2013 zpracovaného společností JUROS, s.r.o., který předložil stavebník.
- 47 Z Doplnění žádosti o vydání stavebního povolení stavby „Zařízení pro energetické využití odpadů [REDACTED] Komořany, [REDACTED]“ ze dne 11.4.2013 soud zjistil, že výše uvedené rozhodnutí o povolení výjimky odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 20.11.2012, souhlas ze dne 23.1.2013 a plán transferu mravenců ze dne 23.1.2013, byly do spisového materiálu založeny dne 11.4.2013.
- 48 Stavební povolení zmiňuje rozhodnutí o povolení výjimky odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 20.11.2012 na str. 23 v souvislosti s podmínkami uloženými stavebníkovi před realizací záměru. V stavebním povolení je k povinnosti požádat o povolení výjimky ze zákazů dle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny uvedeno, že rozhodnutí o povolení výjimky (ze dne 20.11.2012) stavebník doložil.
- 49 Žalobcová námitka neozhlednění výjimky vydané orgánem ochrany přírody pro zásah do přirozeného vývoje mravenců tedy nemá oporu ve správním spisu, neboť z něj vyplývá, že rozhodnutí o povolení výjimky bylo vydáno Krajským úřadem Ústeckého kraje dne 20.11.2012; rozhodnutí uložilo stavebníkovi konkrétní povinnosti k ochraně mravenců před zahájením jakýchkoli prací v blízkosti mravenišť. Do správního spisu bylo založeno před vyrozuměním žalobce o ústním jednání a poučením o koncentraci (Oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 26.4.2013), žalovaný jej měl při rozhodování k dispozici a při vydání stavebního povolení z něj vycházel, což je v něm výslovně uvedeno.

- 50 Ani námitka rozporu stavebního povolení s podmínkou stanoviska EIA k provedení přesunů mravenišť mravenců rodu [REDAKCE] ve vztahu k již provedenému archeologickému průzkumu není důvodná. Stavební povolení je s uvedenou podmínkou zcela v souladu a podle názoru soudu není předmětem stavebního řízení zjišťovat, jak byla daná podmínka fakticky realizována při archeologickém průzkumu. Kontrolní mechanismy ve věcech environmentálních při archeologickém výzkumu jsou zajištěny jinými nástroji a nejsou předmětem rozhodování o povolení stavby.
- 51 Podle další žalobní námitky žalovaný vydáním prvostupňového rozhodnutí bez toho, aniž by účastníkům oznámil pokračování v řízení po jeho přerušení, porušil právo žalobce na seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí a možnost vyjádřit se k nim a navrhnout doplnění.
- 52 Pro posouzení této námitky vyplývají ze spisového materiálu předloženého žalovaným a z dokazování provedeného při jednání před soudem následující podstatné skutečnosti.
- 53 Dne 26.4.2013 správní orgán 1. stupně vydal pod č.j. 9550/2013/109-SÚ Oznámení o zahájení stavebního řízení, v němž současně nařídil k projednání žádosti o stavební povolení ústní jednání na 23.5.2013 v 10:00 hodin. Oznámení obsahuje poučení o možnosti uplatnit svá závazná stanoviska a námitky, popřípadě důkazy nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto, a poučení o možnosti nahlížet do podkladů rozhodnutí (u správního orgánu 1. stupně, s doporučením předchozí telefonické domluvy). Z přiložené doručky vyplývá doručení Oznámení žalobci dne 30.4.2013.
- 54 Podle Protokolu z ústního jednání konaného dne 23.5.2013, jehož součástí je Prezenční listina, se žalobce k ústnímu jednání nedostavil, do správního spisu před konáním ústního jednání nenahlédl.
- 55 Usnesením ze dne 11.7.2013 č.j. 9550/2013/199-SÚ bylo stavební řízení přerušeno do doby vyřešení žalobcova podání ze dne 4.6.2013, označeného jako odvolání proti rozhodnutí Odboru životního prostředí a mimořádných událostí Magistrátu města [REDAKCE] o povolení kácení mimolesních dřevin a uložení náhradní výsadby ze dne 11.4.2013.
- 56 Krajský úřad Ústeckého kraje vydal dne 22.7.2013 pod č.j. 98562/ZPZ/2013/ODP-350 rozhodnutí, kterým žalobcovo odvolání ze dne 4.6.2013 proti rozhodnutí o kácení mimolesních dřevin a uložení náhradní výsadby zamítl jako nepřipustné.
- 57 V rozkladu ze dne 11.9.2013 proti stavebnímu povolení žalobce namítl, že pokud by byl řádně vyzooměn o pokračování v řízení, předal by stavebnímu úřadu informaci o podaných odvoláních proti usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17.7.2013 o zamítnutí účastenství v řízení o povolení kácení mimolesních dřevin, a proti usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 15.7.2013 o zamítnutí účastenství v řízení o povolení stavby vodních děl (vodohospodářská část spalovny [REDAKCE]).
- 58 Podle ust. § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem

podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušeni. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.

- 59 Podle ust. § 36 odst. 1 část věty první nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
- 60 Podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námítky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto.
- 61 Oproti obecné úpravě správního řízení, v jehož průběhu mohou účastníci uplatňovat námítky a navrhopat důkazy až do vydání rozhodnutí (zásada jednotnosti řízení – ust. § 36 odst. 1 správního řádu), se v průběhu stavebního řízení uplatňuje tzv. zásada koncentrace řízení zakotvená v citovaném ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona, která omezuje možnost účastníků a dotčených orgánů uplatňovat námítky, navrhopat důkazy a podávat závazná stanoviska jen do určitého úseku stavebního řízení. Pokud by tyto úkony byly učiněny opožděně, nebude k nim stavební úřad přihlížet.
- 62 V posuzovaném případě žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, neboť přerušil řízení a následně vydal rozhodnutí ve věci samé, aniž rozhodl o pokračování v řízení dle ust. § 65 odst. 2 správního řádu a aniž umožnil žalobci vyjádřit se k podkladům dle ust. § 36 odst. 1 správního řádu. Vzhledem ke koncentraci řízení zakotvené v ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona, který je k správnímu řádu zákonem speciálním a uplatní se tedy přednostně, však procesní pochybení žalovaného nemá žádný význam pro stavební povolení, neboť řízení bylo přerušeno až po jeho zkoncentrování a žalovaný by poté k případným námitkám či navrženým důkazům ze strany žalobce již nemohl přihlédnout. Soud proto výše popsání procesní pochybení nemohl posoudit za natolik zásadní, aby bylo možné uvažovat o jejich vlivu na zákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.
- 63 Soud nemohl přehlédnout ani procesní okolnosti řízení, z nichž za nejpodstatnější považuje skutečnost, že po koncentraci řízení nebyly do spisu založeny žádné další důkazní prostředky. Stavební úřad provedl ústní jednání, o kterém žalobce řádně vyrozuměl, včas jej poučil, že řízení bude zkoncentrováno a jaké z toho pro účastníky řízení plynou důsledky. Stavební úřad nepřerušil řízení z žádného z obligatorních zákonných důvodů zakotvených ve stavebním zákoně, k přerušeni řízení přistoupil bez věcného důvodu (pro účely stavebního povolení nebylo třeba vyčkávat na právní moc rozhodnutí povolení o kácení dřevin, neboť nešlo o podklad dle ust. § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona), a účelem přerušeni řízení nebylo obstarat další podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci. Žalobce přitom žádné námítky v průběhu stavebního řízení před správním orgánem 1. stupně nevznesl, žádné důkazy neoznačil, pouze v rozkladovém řízení namítl, že do správního spisu mýnil založit svá odvolání v jiných správních řízeních. Ta však na stavební povolení nemohla mít vliv, neboť se jednalo o povolení o kácení dřevin a o stavební povolení stavby vodních děl, nešlo tedy o tzv. podkladová rozhodnutí dle ust. § 110 odst. 2

písm. d) stavebního zákona. Stavební povolení a rozhodnutí o žádosti o povolení kácení dřevin se vydávají na sobě nezávisle a vzájemně se nepodmiňují, jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.12.2011 č.j. 2 As 26/2010-98).

- 64 Nejvyšší správní soud vnímá problematiku neumožnění seznámit se s poklady před vydáním rozhodnutí ve stavebním řízení tak, že „Účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí je možnost účastníka seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další důkazní prostředky doplňován [rozsudek ze dne 26. 2. 2010, č.j. 8 Afs 21/2009 – 243 (publ. pod č. 2073/2010 Sb. NSS)]. S ohledem na to, že účastníci stavebního řízení mohou uplatňovat své námitky nejpozději při ústním jednání, musí stavební úřad zajistit shromáždění všech podkladů tak, aby se s nimi účastníci mohli seznámit před tímto okamžikem. Neučiní-li tak, trpí řízení před ním vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], a to bez ohledu na to, jaké konkrétní podklady byly do spisu doplněny po tomto okamžiku či nakolik významné byly tyto podklady z pohledu správního orgánu.“ (rozsudek NSS ze dne 8.9.2011 č.j. 1 As 83/2011-565 , bod 62). Uvedené stanovisko potvrzuje, že vada řízení v dané věci vliv na zákonnost stavebního povolení neměla.
- 65 K námitce neoznámení pokračování v řízení a neumožnění vyjádřit se k podkladům soud závěrem poukazuje na princip proporcionality, podle nějž správní soud zruší žalobou napadené rozhodnutí jen tehdy, pokud by shledal, že k porušení zákona došlo nikoliv v zanedbatelné míře, nýbrž v intenzitě, zpochybňující zákonnost posuzovaného správního řízení jako celku. Pod optikou principu proporcionality je nutno vyslovení nezákonnosti správního rozhodnutí chápat i jako „deklaraci toho, že míra pochybení správního orgánu překročila mez, již je vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci možno považovat za v konečném důsledku neobrožující právem chráněné zájmy účastníků, přičemž k překročení této meze může dojít jak jediným pochybením dostatečně závažného rázu, tak také větším počtem relativně samostatných pochybení, jež by snad byla vnímána jak marginální sama o sobě, ve svém úhrnu však dosahují zmíněné zásadní intenzity.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2008, č.j. 6 As 51/2007-228). Podle názoru městského soudu pochybení žalovaného nebylo takového charakteru, aby bylo způsobilé ohrozit právem chráněné zájmy žalobce, a soud proto k zrušení napadeného rozhodnutí nepřikročil.
- 66 Další žalobní námitky se týkají vad Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) ze dne 30.5.2011, a to jak vad procesu, který vydání stanoviska EIA předcházel, tak vad stanoviska EIA samotného; námitky jsou doplněny návrhem žalobce na zrušení uvedeného stanoviska, jak soudu umožňuje ust. § 23 odst. 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.
- 67 Společně ke všem těmto námitkám soud konstatuje, že stavební řízení není určeno k tomu, aby se účastník řízení mohl domáhat ochrany těch svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl domáhat již v okamžiku, kdy se rozhodovalo o umístění stavby (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.6.2012, č.j. 9 As 10/2012-22). Předmět obou těchto řízení, řízení o umístění stavby a stavebního řízení, tj. okruh řešených otázek, je odlišný; obě

řízení jsou ovládána zásadou koncentrace (ust. § 89 odst. 1, ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona). Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, lze uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoliv v řízení bezprostředně navazujícím; a contrario námitky co do nezákonnosti stanoviska EIA vztahující se přímo k řízení o stavebním povolení, je třeba přezkoumávat ve stavebním řízení.

- 68 Procesní žalobní námitku, která se týká nezveřejnění dálkově elektronicky úplné textové části dokumentace EIA ve lhůtě, kterou měli účastníci řízení pro podání písemných připomínek k dokumentaci, bylo podle názoru soudu možné uplatnit již v řízení o umístění stavby. Přesto se soud touto námitkou zabýval, neboť nemohl vyloučit, že se tvrzená vada procesu předcházejícího vydání stanoviska EIA mohla promítnout do nezákonnosti přezkoumávaného stavebního povolení.
- 69 Ze spisového materiálu předloženého žalovaným a z dokazování provedeného při jednání před soudem k dané námitce vyplývají následující podstatné skutečnosti.
- 70 Na straně 2 Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) ze dne 30.5.2011 vydaného ministerstvem životního prostředí je uvedeno, že Krajskému úřadu Ústeckého kraje byla dne 16.11.2010 předložena dokumentace o vlivech záměru stavby na životní prostředí, Krajský úřad dne 24.11.2010 rozeslal dokumentaci dotčeným územním samosprávným celkům ke zveřejnění a vyjádření a na úřední desce zveřejnil informaci, že každý může ve lhůtě třiceti dnů zaslat písemné vyjádření k předložené dokumentaci. Na straně 3 je uvedeno, že veřejné projednání záměru se u Krajského úřadu konalo dne 31.3.2011.
- 71 Z elektronického Informačního systému EIA, sekce Záměry na území ČR, název záměru: Energetické využití komunálních odpadů [REDAKCE], Komořany, stav ke dni 31.05.2011 (dostupné na https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_ULK627), vyplývá, že úplná dokumentace včetně příloh byla elektronicky zveřejněna dne 28.3.2011.
- 72 Podle ust. § 8 odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nejde-li o postup podle § 6 odst. 5, zajistí oznamovatel na základě oznámení, vyjádření k oznámení podle § 6 odst. 7 a závěru zjišťovacího řízení podle § 7 zpracování dokumentace v písemné podobě v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem a v elektronické podobě. V odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, může příslušný úřad upustit od elektronické podoby mapových, obrazových nebo grafických příloh dokumentace. Náležitosti dokumentace jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.
- 73 Podle přílohy č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí patří mezi náležitosti dokumentace též přílohy (Příloha č. 4, Náležitosti dokumentace, část H).
- 74 Podle odst. 3 téhož ustanovení pokud příslušný úřad dojde k závěru, že dokumentace neobsahuje náležitosti na základě tohoto zákona, vrátí ji do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla doručena, oznamovateli; jinak ji v téže lhůtě zašle k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zajistí zveřejnění informace o dokumentaci podle § 16 a na internetu zveřejní vždy alespoň textovou část dokumentace. Příslušný úřad bez zbytečného odkladu doručí dokumentaci zpracovateli posudku o vlivech záměru na životní prostředí (dále jen „posudek“).

- 75 Podle odst. 3 téhož ustanovení se každý může vyjádřit k dokumentaci u příslušného úřadu, a to písemně do 30 dnů od zveřejnění informace o dokumentaci. K vyjádřením zaslaným po lhůtě nemusí úřad přihlížet.
- 76 Městský soud rekapituluje, že Krajský úřad Ústeckého kraje zveřejnil informaci o dokumentaci dne 24.11.2010, lhůta k vyjádření uplynula dne 24.12.2010, úplná dokumentace včetně příloh byla v elektronické podobě zveřejněna až dne 28.3.2011, veřejné projednání záměru se u Krajského úřadu Ústeckého kraje konalo dne 31.3.2011.
- 77 Nezveřejnění úplné dokumentace ve lhůtě k vyjádření soud považuje za procesní pochybení, které může mít vliv na právo účastníků řízení na vyjádření dle ust. § 8 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť teprve je-li umožněno seznámit se s poklady ve správním spisu, je možné v plné míře realizovat právo vyjádřit se k věci. Nelze se ztotožnit s názorem žalovaného, že má-li účastník řízení možnost seznámit se s úplnou dokumentací při nahlížení do spisu, je nezveřejnění kompletní dokumentace v elektronické podobě v souladu se zákonem, neboť zákon v daném případě pokládá přílohy dokumentace za nedílnou součást dokumentace a stanoví, že dokumentace by elektronicky měla být zveřejněna celá (kromě odůvodněných případů, kdy příslušný úřadu upustí od jejich předložení v elektronické podobě, k čemuž však v posuzovaném případě nedošlo).
- 78 Přesto však soud nehodnotí pochybení Krajského úřadu Ústeckého kraje jako natolik závažné, aby bylo důvodem pro zrušení stanoviska EIA dle ust. § 23 odst. 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jakož i napadeného rozhodnutí. Soud zohlednil skutečnost, že kompletní dokumentace včetně příloh v elektronické podobě byla zveřejněna sice po lhůtě k vyjádření, ale přesto ještě před veřejným projednáním záměru, žalobci navíc nic nebránilo případné námitky správnímu orgánu zaslat i po uplynutí lhůty k vyjádření, neboť tehdy platné znění ust. § 8 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí umožňovalo správnímu orgánu k vyjádřením zaslaným po lhůtě přihlížet. Jak lze dovodit z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2011 č.j. 1 As 83/2011-565, teprve pokud by to správní orgán neučinil, mohlo by to za určitých podmínek být považováno za porušení práva na seznámení se s podklady a v této souvislosti porušení práva na vyjádření k věci. Taková situace však nenastala.
- 79 Další žalobní námitka se týká nezákonnosti stanoviska EIA, v němž podle žalobce nebyly dostatečně, věcně správně a v souladu se zákonem vypořádány jeho námitky, přičemž napadené rozhodnutí na stanovisko navazuje, je tedy také v rozporu se zákonem. Podle žalobce ani posudek předcházející vydání stanoviska EIA nezohlednil žalobcovy vznesené námitky. Konkrétně žalobce poukazuje na nevypořádání argumentů o nedostatečném řešení výstupů ze spalovny (nakládání s popílčkem a škvárou) a nesprávném vyhodnocení možnosti dopravovat odpady do spalovny po železnici.
- 80 Pro posouzení této námitky vyplývají ze spisového materiálu předloženého žalovaným a z dokazování provedeného při jednání před soudem následující podstatné skutečnosti.
- 81 Ze Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) ze dne 30.5.2011 (str. 10) vyplývá, že veřejné projednání záměru se konalo u Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 31.3.2011 za účasti žalobce, který vznášel ústní připomínky a dotazy.

Ve Stanovisku je uvedeno, že věcné procesní námitky, včetně námitky „neúplné dokumentace EIA“, popsané ve vyjádření žalobce ze dne 6.4.2011 (podle názoru soudu má však zjevně být uvedeno ze dne 25.3.2011, jak vyplývá z obsahu spisového materiálu a z kontextu tvrzení obou účastníků řízení) jsou z převážné části identické s námitkami vznesenými proti posudku o vlivech záměru na životní prostředí v prosinci roku 2010. Jednotlivé body byly diskutovány při veřejném zasedání dne 31.3.2011 a žalobci byly dány odpovědi na všechny dotazy. V části III bodu 38 je zakotvena podmínka pro fázi zkušebního provozu vést při zahájení zkušebního provozu odpady – popel a strusku z kotle a popílek z elektroodlučovače a kotle v kategorii „nebezpečný odpad“, a odděleně je shromažďovat a předávat oprávněné osobě. Případnou rekategorizaci těchto odpadů do kategorie „ostatní odpad“ lze provést až po vydání Osvědčení (vyloučení nebezpečných vlastností) a souhlasu příslušného orgánu státní správy.

- 82 Z Odborných připomínek žalobce z prosince roku 2010 vyplývá, že žalobce vznesl k dokumentaci EIA námitky, že nebyla zveřejněna úplná elektronická dokumentace, že záměr je v rozporu s platným plánem odpadového hospodářství Ústeckého kraje, v němž se zakazuje podpora nových spaloven komunálního odpadu ze státních prostředků a naopak podporují jiné způsoby nakládání s odpady, že prevence vzniku odpadů v Ústeckém kraji by nahradila kapacitu spalovny [REDAKCE], při důsledné prevenci by tedy spalovna nebyla potřeba. Žalobce dále zdůraznil význam prevence oproti spalování odpadů a význam recyklace oproti spalování odpadů. Namítl rovněž, že chybí variantní řešení, například stavba zařízení na mechanicko biologickou úpravu, případně v kombinaci se snížením produkce odpadů a recyklací. Dále žalobce namítl, že dokumentace EIA je nedostačující a v případě, že budou zvažována jeho variantní řešení, navrhl posoudit i další jím předestřené aspekty (množství CO₂, spotřebu ropy a zemního plynu, zátěž životního prostředí spojenou s výstavbou a provozem atp). Dále žalobce namítl, že chybí analýza komunálního odpadu, který bude ve spalovně spalován, což má vliv na parametry množství, složení, výhřevnosti, emisí a též složení strusky a popílku. K výhřevnosti uvedl, že faktická výhřevnost může být i vyšší než projektovaná, k emisím uvedl, že spalovna by měla mít instalované zařízení na vytrídění nebezpečných odpadů a ty poté spalovat odděleně s vyšší teplotou, tím se sníží toxické emise, ke strusce a popílku uvedl, že v dokumentaci by měl být popsán konkrétní způsob nakládání s nimi. Vysvětlil, že popílek, což je tuhý zbytek po čištění spalín a ve většině případů nebezpečný odpad, se ze zákona nesmí míchat se škvárou, což je tuhý zbytek po spálení, který nemívá vždy nebezpečné vlastnosti, dokumentace však naznačuje, že k nepřípustnému míchání zřejmě bude docházet. Nesouhlasil ani s tvrzením, že škvára bude využívána, neboť podle tzv. Technického návodu lze využívat jen škváru ze zbytků po spalování tuhých paliv a nikoli ze zbytků po spalování komunálního odpadu. Namítl též, že chybí informace o tom, jak a kam budou tyto nebezpečné odpady odváženy, je nezbytné smluvně zajistit odvážení na místo neohrožující životní prostředí. Dále žalobce namítl, že by do areálu spalovny měla být přivedena železniční vlečka, což je ekologičtější i ekonomicky rentabilní. Poslední žalobcová námitka se týkala odkazu na zastaralý a neaktuální odkaz na zákon o odpadech namísto rámcové směrnice o odpadech transponované do přílohy č. 12 k novele zákona o odpadech č. 154/2010 Sb.

- 83 V Posudku na dokumentaci o hodnocení vlivů na životní prostředí z února 2011 vypracovaném [REDAKCE] (str. 97 a násl.) je na všechny námitky

žalobce reagováno. K námitce neúplné elektronické dokumentace je uvedeno, že bylo zveřejněno, kdy a kde je možné do dokumentace nahlédnout, což je standardní postup a je v souladu se zákonem. K námitce rozporu záměru s plánem odpadového hospodářství Ústeckého kraje je uvedeno, že Krajský úřad Ústeckého kraje se k záměru vyjádřil souhlasně, toto vyjádření ze dne 24.1.2011 je založeno v dokumentaci. K námitkám týkajícím se prevence a recyklace je uvedeno, že ani snížení produkce odpadů nenahradí spalovnu, představa žalobce o ročním snížení produkce odpadů při účinné prevenci a důsledné recyklaci je nereálná, a i kdyby byla reálná, nadále v Ústeckém kraji bude produkováno více komunálního odpadu, než je kapacita spalovny. K absenci variantních řešení je uvedeno, že hodnocena je varianta předložená oznamovatelem, dle zákona nevyžaduje zpracování variant, není zde investor, který by žalobcovy varianty zrealizoval, i po výstavbě předmětné spalovny bude produkce komunálního odpadu v regionu dostatečná pro výstavbu dalších zařízení a technologií k jeho odstraňování. K námitce nedostačující dokumentace EIA a nevyhodnocení žalobcem předestřených aspektů je vysvětlen předpokládaný nárůst množství CO₂, je uvedeno, kde v dokumentaci je uvedena spotřeba zemního plynu, přičemž se spotřebou ropy se nepočítá; další připomínky v tomto bodu podle zpracovatele posudku nesouvisí s hodnoceným záměrem. K námitce, že chybí analýza komunálního odpadu, je uvedeno, že orientační složení komunálního odpadu v dokumentaci je uvedeno, že spalovna je a musí být navržena tak, aby při proměnném složení vstupního odpadu plnila stanovené limitní emise. V krajním případě je možné konkrétní druh komunálního odpadu vyřadit a do spalovny nedovážet. K námitce možné faktické vyšší výhřevnosti odpadu je uvedeno, že je důležité, budou-li při provozu plněny limity stanovené platnou legislativou. K námitce nevytrídění nebezpečného odpadu je uvedeno, že nebezpečných odpadů v komunálních odpadech bývá do 1 %, neexistuje zařízení, které by bylo schopné je z komunálních odpadů vytrídít, jedinou cestou je separace u původců odpadů. Žalobcův návrh je tedy nerealizovatelný. K námitce neseparování popílku a strusky je odkázáno na tu část posudku, která konkrétní způsob nakládání s nimi popisuje, a je objasněno, jak budou tyto odpady separovány, s tím, že při zahájení zkušebního provozu s nimi bude nakládáno jako s nebezpečným odpadem. Při případném dalším využití těchto odpadů je důležité, že bude postupováno s platnou legislativou, stejně tak přeprava nebezpečných odpadů musí být prováděna v souladu s platnými předpisy, za což zodpovídá přepravce. K námitce řešení dopravy je uvedeno, že železniční doprava je vhodná až při svozové vzdálenosti nad 130 km, přičemž v případě hodnoceného záměru bude dojezdová vzdálenost podstatně kratší, jsou uvažovány dvě svozové oblasti, 35 a 70 km. Dopravní obslužnost provozu spalovny nezpůsobí navýšení dopravy, neboť i dnes je stejné množství odpadu produkováno a rozváženo. Žalobci bylo dáno za pravdu, že námitka uvedení neplatné definice energetického využívání odpadů je důvodná, a byla uvedena platná definice a vzorec pro výpočet energetické účinnosti. Bylo vysvětleno, že spalovna je podřazena pod definici uvedenou v novele zákona o odpadech č. 154/2010 Sb. a vypočtená hodnota energetické účinnosti odpovídá zákonem požadované výši.

- 84 Z Odborných připomínek žalobce ze dne 25.3.2011 k uvedenému posudku vyplývá, že žalobce na všech svých námitkách vznesených v prosinci roku 2010 setrval i přes vyjádření, které k nim bylo učiněno v Posudku z února 2011. Trval na nezákonnosti postupu, kdy nebyla zveřejněna dokumentace v elektronické podobě, doplnil, že termín veřejného projednávání byl nesprávně určen tak, že nebyla zachována zákonná lhůta k veřejnému

projednání záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, kdy veřejné projednání mělo proběhnout nejpozději dne 22.3.2011, je však naplánováno až na 31.3.2011. Namítl, že záměr je v rozporu s obecnými požadavky pro nová zařízení na území Ústeckého kraje, zejména proto, že takovým obecným požadavkem je zajištění odbytu koncových produktů, což zatím není řešeno, dalším obecným požadavkem je nepodstatný charakter případných připomínek veřejnosti, což není splněno s ohledem na zásadní připomínky žalobce i dalších občanských sdružení. K prevenci a recyklaci zopakoval své dřívější argumenty, polemizoval se závěry posudku, zdůraznil, že dotování spalovny by bylo na úkor jiných projektů na podporu prevence, opakovaného použití, třídění, sběru a recyklace. Trval na tom, aby byla zpracována a posouzena variantní řešení, zopakoval své návrhy v tomto směru. Namítl, že v dokumentaci chybí reprezentativní průzkum složení komunálních odpadů v Ústeckém kraji, složení komunálního odpadu má přitom zásadní vliv na předpokládané emise i na složení tuhých zbytků po spálení, není ani zohledněno, že v budoucnu se vlivem prevence a předpokládané zlepšující se recyklace složení komunálních odpadů změní. Dále žalobce zopakoval námitky o výhřevnosti, o nezbytnosti předtřídění nebezpečných odpadů, s tím, že není-li to možné, je nutné požadovat pro spalování všech odpadů stejný režim jako pro spalování nebezpečných odpadů, tedy teplotu 1200 °C a tomu odpovídající zdržení. Žalobce namítl, že dokumentace dostatečně neřeší způsob nakládání s toxickým popílkem a škvárou. Požaduje, aby byl v dokumentaci popsán konkrétní způsob solidifikace popílků a smluvně zajištěno uložení všech výstupů ze spalovny ještě před vydáním stanoviska EIA. K problematice dopravy žalobce uvedl, že k tvrzení zpracovatele posudku chybí ověřitelné podklady, zopakoval, proč považuje napojení spalovny na železniční vlečku za vhodnější než silniční dopravu. Závěrem uvedl, že realizace projektu by zhoršila nakládání s odpady v Ústeckém kraji a představovala by odklon od dosud nastolené politiky kraje, spalovna by navíc byla významným zdrojem oxidu uhličitého a produkovala by významné množství dalších odpadů, které by musely být skládkovány; jde o nevhodné řešení pro region.

- 85 Ze Zázpisu ze dne 8.4.2011 o veřejném zasedání konaném dne 31.3.2011 u Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vyplývá, že žalobce vznesl námitku nezveřejnění úplné dokumentace na informačním systému Cenia, což jej zkrátilo na jeho právech, neboť z důvodu omezeného přístupu k přílohám dokumentace nemohl kvalitně zpracovat připomínky. Námitku vypořádali pracovník odboru životního prostředí a zemědělství a zpracovatel Posudku tak, že zákon krajskému úřadu ukládá povinnost zveřejnit a rozeslat úplnou dokumentaci pouze dotčeným úřadům a samosprávným celkům, a že žalobce byl informován, kde je možné do dokumentace nahlížet. Žalobce dále okomentoval obsah Posudku ohledně vlivu spalovny na prevenci, třídění a opakované použití odpadů, položil otázku o plnění skládkových limitů v případě absence spalovny, uvedl, že důvodem vzniku spalovny je možnost čerpat dotace, přičemž pokud by se spalovna nepostavila, zůstaly by dotace volné pro jiné, dle žalobce vhodnější projekty. Vyzval k většímu úsilí v oblasti prevence a recyklace. K tomu zpracovatel Posudku uvedl, že obecně lze s leccíms souhlasit, nicméně neprojednává se odpadové hospodářství kraje, projednává se projekt spalovny, jiný projekt prozatím nikdo nepředložil. Žalobce zopakoval, že záměr by měl být v souladu s koncepcí nakládání s odpady, upozornil, že není uvedeno, jak bude provozovatel spalovny nakládat s potenciálně nebezpečnými odpady, které budou vyprodukovány, a že není naplněna podmínka nevznesení zásadních připomínek k záměru, neboť tyto vznesl právě žalobce.

Zpracovatel posudku odkázal na vyjádření krajského úřadu, že záměr není po věcné stránce v rozporu s plánem odpadového hospodářství. Ohledně nakládání s odpady na výstupu uvedl, že nyní nelze přesně určit způsob nakládání, ve fázi zkušebního provozu se s odpady bude nakládat jako s nebezpečnými, po rekategorizaci může být nakládání s nimi odlišné. Žalobce dále navrhl zařadit do stanoviska EIA podmínku, která by vyloučila jakýkoliv dovoz a energetické využití odpadu ze zahraničí. Zpracovatel Posudku souhlasil s doplněním návrhu stanoviska o tuto podmínku.

- 86 V souvislosti s tvrzenou nezákonností stanoviska EIA pro nevypořádání žalobcových námitek vznesených v procesu EIA soud uvádí, že žalobce v žalobních bodech vyjma tvrzení o nedořešení způsobu nakládání s popílkem a škvárou a tvrzení o nevhodném vyřešení dopravy nijak nekonkretizuje, v čem přesně měl Krajský úřad Ústeckého kraje při vypořádání jeho námitek pochybit, resp. v čem je jeho postup nezákonný. V takovém případě soud nemůže za žalobce domýšlet další argumenty a vznesené námitky se může věnovat pouze v míře odpovídající její obecnosti.
- 87 Podle ust. § 1 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti. Tento podklad je jedním z podkladů v řízeních podle zvláštních právních předpisů.
- 88 Podle ust. § 5 odst. 3, 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí se při posuzování záměru hodnotí vlivy na životní prostředí při jeho přípravě, provádění, provozování i jeho ukončení, popřípadě důsledky jeho likvidace a dále sanace nebo rekultivace území, pokud povinnost sanace nebo rekultivace stanoví zvláštní právní předpis. Posuzuje se běžné provozování i možnost havárie. Posuzování záměru zahrnuje i návrh opatření k předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí provedením záměru, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo minimalizaci těchto vlivů, popřípadě ke zvýšení příznivých vlivů na životní prostředí provedením záměru, a to včetně vyhodnocení předpokládaných účinků navrhovaných opatření.
- 89 Podle ust. § 10 odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí příslušný úřad vydá na základě dokumentace, popřípadě oznámení, posudku a veřejného projednání podle § 9 odst. 9 a vyjádření k nim uplatněných stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „stanovisko“) ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
- 90 Podle odst. 4 téhož ustanovení správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů (dále jen „rozhodnutí“), zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. Při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů. V těchto řízeních a postupech je příslušný úřad dotčeným správním úřadem. Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Rozhodnutí musí vždy obsahovat odůvodnění.

- 91 Městský soud přezkoumal stanovisko EIA, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a konstatuje, že Krajský úřad Ústeckého kraje postupoval v souladu s právními předpisy (až na procesní pochybení spočívající v pozdním zveřejnění příloh k dokumentaci v elektronické podobě, jak je uvedeno výše), stanovisko vydal na základě dokumentace - především odborného posudku, po veřejném projednání, kde se vypořádal se uplatněnými námitkami, včetně námitek žalobce vznesených jak písemně k odbornému posudku, tak ústně při veřejném projednání, předložené podklady náležitě zhodnotil. Stanovisko má náležitosti požadované zákonem, obsahuje srozumitelné odůvodnění a poukazuje na obsah podmínek, jež mají zajistit ochranu životního prostředí. Soud tedy nezákonnost stanoviska v žádném aspektu nespatřuje.
- 92 Soud považuje za potřebné zdůraznit, že proces EIA (posuzování vlivu na životní prostředí – Environmental Impact Assessment) není zákonem pojat tak široce, aby zahrnoval například i vyhodnocení proveditelnosti posuzovaného záměru, nebo naopak aby se zabýval detailním řešením konkrétních technologických postupů při výstavbě či aby požadoval přesnou specifikaci dopadu provozu stavby na životní prostředí. Smyslem procesu EIA je identifikovat, popsat a vyhodnotit možné vlivy záměru a na ně reagovat stanovením případných podmínek k jejich eliminaci či zmírnění. Zda těmto podmínkám bude žadatel, v tomto případě stavebník, schopen dostát nebo jakým konkrétním způsobem se s nimi vypořádá, není v danou chvíli rozhodné. Jestliže byly identifikovány možné negativní vlivy na životní prostředí, stanovením podmínek došlo k jejich hodnocení a přijetí opatření k jejich eliminaci či zmírnění. Cíl posouzení záměru tak byl naplněn.
- 93 Právě z tohoto úhlu pohledu soud hodnotí žalobem namítanou vadu stanoviska EIA ohledně nevyřešení konkrétního způsobu nakládání s popílkem a škvárou. Stanovisko EIA v části, která se zabývá způsobem nakládání s výstupy ze spalovny, tvoří podklad pro řízení o integrovaném povolení, v jehož průběhu jsou teprve závazně stanovovány podmínky provozu zahrnující rovněž proces nakládání se škvárou, struskou a popílkem. Rozhodující proto nejsou postupy, které byly navrženy v rámci procesu EIA, nýbrž ty, které jsou stanoveny v integrovaném povolení. Námitka žalobce o nedoručení využívání nebo odstraňování škváry, včetně její přepravy na skládku, a o nedoručení nakládání s popílkem tedy nemůže mít opodstatnění. Stanovisko EIA se výstupům při provozování spalovny věnuje pro účely stavebního řízení dostatečně, neboť až do vyloučení jejich nebezpečných vlastností v rámci zkušební provozu ukládá povinnost zacházet s nimi jako s nebezpečným odpadem (shromažďovat je odděleně a předávat oprávněné osobě), s tím, že v průběhu provozu může dojít za tam uvedených podmínek k rekatégorizaci. Požadavek žalobce na vyšší konkretizaci nakládání s výstupy v stanovisku EIA soud považuje za nadbytečný. Neztotožňuje se tedy s názorem žalobce, že Krajský soud Ústeckého kraje nezjistil dostatečně stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve smyslu ust. § 3 správního řádu.
- 94 Ani námitka nedostatečného zjištění stavu věci k možnosti dopravní obsluhy spalovny železniční vlečkou není důvodná. Po obsahové stránce totiž měla být, a ostatně také byla, uplatněna v rámci územního řízení. Posouzení důvodnosti této námítky tak je věcí soudního přezkumu rozhodnutí o umístění stavby. V této souvislosti lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2011 č.j. 1 As 83/2011-565, v němž je

ve spojitosti s výběrem konkrétní trasy dálnice zopakován konstantní právní názor správních soudů, že předmětem stavebního řízení není umísťování stavby do území, nýbrž stanovení závazných podmínek pro provedení a užívání stavby.

- 95 K ostatním námitkám, které byly žalobcem vzneseny v průběhu procesu EIA a jejichž nevypořádání žalobce v obecné rovině namítá, soud pro úplnost konstatuje, že námitky týkající se odpadového hospodářství Ústeckého kraje a neposouzení variantních řešení, které žalobce uplatňoval ve vztahu k vadám při přijímání stanoviska EIA k předmětné stavbě (včetně tzv. nulové varianty, kdy při důslednější prevenci by stavba nemusela být vůbec realizována), svým charakterem odpovídají skutečnostem, které jsou předmětem územního řízení, a nikoli stavebního řízení. Námitky týkající se chybějící analýzy komunálního odpadu, který bude reálně spalován, či možné vyšší výhřevnosti spalovny při budoucím provozu soud pokládá za nedůvodné, neboť přesahují účel procesu EIA. Tím je především stanovení podmínek vyloučení či zmírnění vlivu spalovny na životní prostředí. Jsou-li podmínky stanoveny, je na stavebníkovi, jakým konkrétním způsobem zajistí jejich dodržení.
- 96 Ze všech uvedených důvodů městský soud postupoval podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.
- 97 Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něž má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.
- 98 O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl výrokem III. podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., dle něž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDACTED]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu